

Što je potrebno za jedno slavlje?

Nekima će odmah na pamet pasti torta. Drugi će povikati: baloni! Konfeti? Svjećice? Pozivnice? Glazba? Neke će se ideje možda i početi preklapati – važan datum, pokloni, uzvanici, grickalice...

Za slavlje koje se održava upravo danas, upravo sad i ovdje, ali i u cijelom svijetu – potrebni ste upravo vi. Da, vi koji sjedite ovdje. Slavljenici mašte, slavljenici gledanja stvari iz drugih perspektiva, slavljenici činjenja nemogućih stvari mogućima, baš kao i mogućih, sasvim svakodnevnih stvari – neobičnima. Čudesnima. Drugačijima.

Na neki način, baš kao i kazalište.

Prazna scena ispred vas prijateljski je poziv da se pitate što je sve moguće.

Kazališni zastor podsjeća da nikad ne prestanete tragati za životnim tajnama, malim i velikim iznenađenjima.

Svi oni koje često ni ne vidite, oni koji donose glazbu, svjetlo, koji grade još nepostojeće svjetove, kroje kostime kakve biste možda voljeli imati u ormaru, oni koji vam spremaju kapute, koji neumorno paze da sve ide kako treba, podsjetnik su koliko je potrebno truda, a prije svega zajedništva da kazalište bude živo, da bude tu, oko nas i u nama.

A oni koji će za koji tren hrabro stati ispred vas s uzbuđenjem pozivaju da zajedno s njima slavite moć igre. I suigre.

Možda i najvažnije od svega – sjetite se, i podsjetite druge ako slučajno zaborave, da je moguće kazalište slaviti svaki dan. Upravo igrajući se, pišući, crtajući, čitajući, gledajući, slušajući. Osjećajući.

Sretan vam vaš dan, sretan vam *Svjetski dan kazališta za djecu i mlade!*

Nikolina Rafaj, dramaturginja